בס"ד. התוועדות י"א ניסן תשמ"א

הנחה פרטית בלתי מוגה

ב.

דא ווערט דאך אבער די שאלה: ס'איז דאך מה שהי' – הי'?

ביז וואנעט מ'וועט אנטוויקלען די אלע ענינים פארבונדן מיט מדינה זו, און צום אלעם ערשטן – געפינען דעם וועג אויף מבטל זיין דעם כח פון די מנגדים וואס געפינען זיך במדינה זו, און מסיבות שונות ומשונות לאזן זיי ניט אנטוויקלען די אוצרות וואס זיינען דא אין דעם ארץ, אין אדמת מדינה זו – צי דאס איז אויל, צי דאס איז קוילן וכיו"ב, מצד סיבות ידועות ומפורסמות.

ולאחרי אז מ'וועט דאס שוין מבטל זיין, און ניט רעכענען זיך דערמיט וכו' – וועט ערשט דארפן נעמען א זמן ארוך, ביז וואנענט אז מ'וועט דאס קענען אנטוויקלען אין אן אופן, אז ס'וועט בטל ווערן די הכנעה און די בקשות פון בעטן ביי אנדערע מדינות מ'זאל דאס צושטעלן.

דערמאנט "ברכת החמה" נאכאמאל בהדגשה, אז ס'איז דא אן אפענער וועג און א קלארע וועג:

אט דאס וואס מ'האט שוין אנגעהויבן בכמה מדינות, אויך במדינה זו, אין א אופן פון קטן שבקטנים אין א אופן פון זעיר אנפין לגמרי, אויסנוצן די "אין נסתר מחמתו" די חמה, די היץ, די ווארעמקייט פון דער זון, אויסנוצן דאס אז דאס זאל ווערן א טרַייבקראַפט אז דאס זאל צושטעלן די ענערגיע דעם מרץ וואס מ'דארף האבן אויף אנפירן מיט ענינים של בתי חרושת וכיו"ב.

וואס דאס האט אט די מדינה אין דרום המדינה בשופי גדול ביותר, דער חמתה פון דעם שמש, די היץ פון די זון, און ס'איז אינגאנצן א דבר הכי קל, אז מ'זאל קענען ברייינגען וואס ס'וועט דארט באשאפן ווערן דורך דער חמה, פון דעם שמש, דורך דער היץ פון די קרני החמה אויף איבערברייינגען זיי בכל קצוי המדינה.

און דאס איז א ענין וואס פארלאנגט א זמן הכי קצר בערך פון דעם זמן וואס מ'דארף האבן אויף די אנדערע מקום אויף האבן מיט וואס צו באהייצן און באווארעמען וכו'.

און אויף דערויף וועט מען קענען דאס דורכפירן ווען דאס וועט זיין געבויט אויף עזר ה' ואמונה בה', וועט מען זיך ניט רעכענען מיט די בלבולים וואס וועלן קומען פון בני אדם וואס זיי האבן אפשר פערזענליכע רווחים אויף ניט צולאזן דאס, און במשך זמן קצר לפ"ע וועט דאס באפרייען די גאנצע מדינה פון זיין משועבד צו די מלוכה'לעך וואס האבן דאס בארצם, און וואס מאיזה סיבה שתהי' האט מען דאס דארט פאנאנדערגעארבעט אנשי מדינה זו עצמה! אין א אופן אז דארט האט מען דאס ארויסגעבראכט מן הכח אל הפועל אויף דאס צושטעלן לכל העולם כולו.

וואס לכאו' ווערט דאך א שאלה:

וואס וועט מען אויפטאן דורך דערויף וואס צען אידן, בטלנים – שבטלים מצרכי עצמם, וועלן ריידן וועגן דערויף צווישן זיך –

© 2003 Jewish Educational Media, Inc.

פרשת וירא

איז כמדובר כמ"פ, דער רמב"ם האט אפגע׳פסק׳נט אז תורת אמת פסק׳נט אפ אז א איד זאגט א דיבור אחד ע"פ התורה איז אט דעמאלט איז "חייב לראות עצמו שקול וכל העולם כולו שקול", און דער דיבור אחד קען איבערוועגן "עצמו וכל העולם לכף זכות" און ברייגנען ישועה והצלה!

און ווי מ׳האט דאס געזען אויך בפועל, אז א דיבור וואס מ׳האט גערעדט ביחיד און דערנאך האט מען דאס גערעדט ברבים, און דערנאך האט מען זיך משתדל געווען אז דערנאך זאל דאס אנקומען צו א חוג רחב יותר ביז אין עיר הבירה, איז טאר מען זיך ניט מייאש זיין, כמדובר, מ׳האט געזען בפועל אז דאס האט א השפעה, און א השפעה, נאך בעזר ה׳, נאכמערער וויפל מ׳שטעלט זיך פאר,

וכמדובר, דאס איז טובת המדינה עצמה, ניט א זאך וואס מ׳בעט א טובה פאר א צווייטן אדער פאר חולה, דאס איז טובת המדינה עצמה זי זאל באפרייט ווערן פון דעם שעבוד צו די מדינות וואו ס׳געפינט זיך אט דער און דער חומר, וואס דאס איז א שעבוד אינגאנצן ניט בארעכטיגט, דאס איז פארבונדן מערניט ווי העדר פון הכרת תודה, מ׳באגרייפט ניט און מ׳וויל ניט מודה זיין צו דעם אויבערשטן אז דער אויבערשטער האט באשאנקען די מדינה אויך מיט מקורות אויף מרץ און אויף "ענערג׳י" מיט אלערליי לשונות ווי דאס ווערט אנגערופן, אנהויבנדיק פון דער כח החמה, און ווי מ׳האט ערשט געזאגט ביי ברכת החמה אז "אין נסתר מחמתו" אז ס׳איז ניטא קיין איין און איינציקער ווינקל אין וועלט וואס איז אויסבאהאלטן פון דער ווארימקייט פון דער זון,

אין דערויף גופא, איז אבער אויך דא דרגות, אז ס׳איז דא אזוינע ערטער וואס פון דארטן איז נוסף וואס דאס איז געננוג פאר זיי פאר דעם ארט קען דאס אויך אראפגעבראכט ווערן אין דעם שטח וואס ארום דעם ארט, ביז אראפ געבראכט ווערן בכל מדינה כולה, ביז ארויסגעבראכט ווערן מן הכח אל הפועל אין א אופן פון "די והותר" אויף משפיע זיין אויך אויף אנדערע מדינות,

און אט דעמאלט אז ס׳וועט דער חירות פון אט דעם שעבוד, טוט מען מיט א תוקף גדול יותר, און מ׳דארף גאר ניט אנקומען צו תוקף, דער עצם מציאות אליין אז דאס וועט באוואוסט ווערן, וועט דאס שוין מבטל זיין דעם לחץ וויבאלד אז ס׳איז ניטא מיט וואס צו מאיים זיין, און מ׳האט געזען אז מ׳האט זיך ניט גערעכנט מיט די וואס ווילן דאס ניט צולאזן,

און מ׳טוט דאס מצד דעם ציווי ה׳ אויף אויסנוצן די כוחות וואס דער אויבערשטער גיט במילואם, עאכו"כ די כוחות וואס דער אויבערשטער גיט א מדינה, א מלכות חסד אז זי זאל דאס אויסנוצן לטובת הפרט און לטובת הרבים און לטובת המדינה כולה און לטובת כל העולם כולו, א טוב אמיתי, ווארום דאס איז טוב לשמים וטוב לבריות.

© 2003 Jewish Educational Media, Inc.